

การศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศ ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

A Study of the Thai Language Proficiency of International Students at
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
เอกลักษณ์ เทพวิจิตร, พระณรงค์ ฐานวฑูโตม, (สระแก้ว)
Ekalak Thepwijit, Phra Narong Thanawuttho
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ประเทศไทย
Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

E-mail akekalak.tap@mcu.ac.th

Received: January 24, 2025

Revised: February 03, 2025

Accepted: May 26, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และเพื่อสร้างการรูปแบบด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) โดยวิธีใช้การคัดเลือกแบบเจาะจงผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้อง จำนวน 8 คน/รูป โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายและพรรณนาความ วิเคราะห์ลักษณะปัญหาจากเอกสาร จากการสัมภาษณ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 1) รวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง 2) จัดลำดับข้อมูล 3) จากการสัมภาษณ์ และ 4) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็น 5) สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า

1) การศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า การใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศมีทั้งด้านภายใน เช่น แรงจูงใจ ทศนคติ ความมั่นใจในตนเอง และด้านภายนอก ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมทางภาษา วิธีการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาหลักสูตร และการสนับสนุนจากอาจารย์และสถาบันการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมักพบว่านิสิตมีความสามารถในการฟังและพูดในชีวิตประจำวันในระดับหนึ่ง

2) การพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า การพัฒนาการใช้ภาษาไทยทำให้เข้าใจภาษาไทยทำให้ผมเข้าถึงธรรมะและวัฒนธรรมไทยได้มากขึ้น

สามารถฟังและพูดได้ดีพอสมควรในการใช้ชีวิตประจำวัน แต่มีปัญหาเมื่อต้องใช้ศัพท์เฉพาะหรือคำราชาศัพท์ในชั้นเรียน แต่ก็มีอุปสรรค คือ คำศัพท์เฉพาะทางศาสนาและศัพท์วิชาการ ความแตกต่างของโครงสร้างประโยคกับภาษาตนเอง และขาดโอกาสในการฝึกสนทนากับคนไทยนอกชั้นเรียน บางทีก็ต้องเรียนรู้เอง

3) การสร้างการรูปแบบด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า การใช้ภาษาไทยมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนและการใช้ชีวิตในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมหาวิทยาลัยที่มีเนื้อหาทางศาสนาและวิชาการเป็นภาษาไทยเกือบทั้งหมด การเรียนต้องเรียนทุกวิชาเป็นภาษาไทย ถ้าไม่เข้าใจก็เรียนไม่ได้ ต้องท่องศัพท์มา หรือในเวลาว่างเวลาเทศน์หรือสื่อสารกับญาติโยม ต้องพูดไทยให้เข้าใจง่าย และชัดเจน

คำสำคัญ: การสอนภาษาไทย; นิสิตชาวพม่า; การเรียนการสอน

Abstract

The research titled "A Study of the Thai Language Proficiency of International Students at Mahachulalongkornrajavidyalaya University" aims to: 1) examine the Thai language proficiency of international students at Mahachulalongkornrajavidyalaya University, 2) explore the development of their Thai language usage, and 3) propose a model for Thai language learning among these students. This qualitative research employed in-depth interviews with eight key informants, selected through purposive sampling. The data were analyzed using descriptive and content analysis methods, drawing from relevant documents, interviews, and previous research. The analytical process included: (1) collecting related literature, (2) organizing the data, (3) conducting interviews, (4) analyzing the data thematically, and (5) summarizing and discussing the findings with recommendations.

The results revealed the following:

1) Thai language proficiency among international students involved both internal factors such as motivation, attitude, and self-confidence and external factors such as language environment, teaching methods, curriculum content, and institutional support. Students showed moderate proficiency in listening and speaking in daily communication, while reading and writing were more challenging.

2) The development of Thai language skills enabled students to better understand the Thai language, Buddhist teachings, and Thai culture. While students could generally listen and speak well in daily life, they encountered difficulties with technical

vocabulary and royal language used in academic settings. Other obstacles included religious and academic terminology, syntactic differences between Thai and their native languages, and limited opportunities to practice speaking with native Thai speakers.

3) The findings highlighted the essential role of the Thai language in both academic and daily life contexts. As most academic content at the university is in Thai, understanding the language is crucial for successful learning. Students emphasized the need for Thai language reinforcement programs, such as intensive tutoring, real-life conversational practice with locals, and collaborative activities with Thai students to enhance their learning outcomes.

Keywords: Teaching Thai Language; Burmese Students; Teaching and Learning.

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการ การงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2551, 37.) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพไม่ว่าจะเป็นทั้งในประเทศและต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2551, 4.)

แต่เนื่องจากปัญหาการสื่อสารระหว่างบุคคลยังคงเป็นประเด็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้ที่ต้องเรียนรู้ภาษาที่สองซึ่งแตกต่างจากภาษาประจำชาติของตน การศึกษาข้ามวัฒนธรรมจำเป็นต้องอาศัยทั้งการเรียนรู้และการปรับตัวให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมใหม่ ซึ่ง “ภาษา” เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ เนื่องจากเป็นเครื่องมือกลางในการสร้างความเข้าใจร่วมกันในบริบทของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม การปรับตัวจึงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับพระนิสิตต่างชาติ โดยเฉพาะในช่วงแรกของการเข้ามาศึกษาในประเทศไทย พระนิสิตจำเป็นต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งล้วนแต่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตและการเรียนรู้ ทำให้ทักษะการปรับตัวกลายเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตและศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษาไทยในฐานะ

ภาษาประจำชาติ ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่สะท้อนเอกลักษณ์ ความเป็นไทย และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่หล่อหลอมบุคลิกภาพของผู้คนในชาติ อีกทั้งยังเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความเข้าใจอันดี ความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น และความร่วมมือในสังคมประชาธิปไตย การใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพจึงมีบทบาทสำคัญต่อการเรียน การทำงาน และการดำเนินชีวิตร่วมกันอย่างสันติสุข นอกจากนี้ ภาษาไทยยังเป็นสื่อกลางในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศที่หลากหลาย อันส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการทางความคิด การวิเคราะห์ วิจารณ์ และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งล้วนเป็นพื้นฐานสำคัญในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ รวมถึงการนำไปสู่การพัฒนาอาชีพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ภาษาไทยจึงไม่เพียงเป็นภาษาสื่อสารเท่านั้น หากแต่ยังเป็นเครื่องสะท้อนภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่สืบทอดคุณค่าด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพไว้อย่างลึกซึ้ง ถือเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ การอนุรักษ์ และการสืบสานให้คงอยู่คู่สังคมไทยตราบนานเท่านาน (Bently, J.M., 2008, p.8)

ทางการศึกษาได้มีผู้เรียกสื่อตัวกลางแตกต่างกันออกไปตามยุคตามสมัย ตามความคิดเห็นและตามความเหมาะสมของแต่ละกรณี เช่น อุปกรณ์การสอน โสตทัศนอุปกรณ์ โสตทัศนอุปกรณ์ สื่อการสอน และสื่อการเรียน ในปัจจุบันมักนิยมใช้คำว่า สื่อการเรียนการสอน แต่ละคำดังกล่าวมานี้ล้วนหมายถึงตัวกลางทั้งสิ้น แต่มีความหมายลึกซึ้งแตกต่างกัน กล่าวคือ สื่อการสอนเน้นที่ตัวผู้สอน ส่วนสื่อการเรียนเน้นที่ตัวผู้เรียน แต่เนื่องจากการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน จึงน่าจะเรียกตัวกลางที่ใช้ในการเรียนการสอนว่า สื่อการเรียนการสอน (อนุศักดิ์ สมิตสันต์, 2540)

จากการศึกษากลุ่มผู้เรียนภาษาไทยยังคงเป็นประเด็นสำคัญ เป็นภาษาถือเป็นเครื่องมือกลางที่สำคัญในการสร้างความเข้าใจร่วมกัน พระนิสิตต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทยจึงต้องเผชิญกับความแตกต่างทางสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรม ซึ่งจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยเพื่อการดำรงชีวิตและการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ ไม่เพียงเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร แต่ยังสะท้อนอัตลักษณ์ ความคิด และภูมิปัญญาไทย อีกทั้งเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจ ความสัมพันธ์ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคม ภาษาไทยยังเป็นช่องทางในการเข้าถึงความรู้ พัฒนาการกระบวนการคิด และส่งเสริมการปรับตัวให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- 2) เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- 3) เพื่อสร้างการรูปแบบด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิธีดำเนินการวิจัย

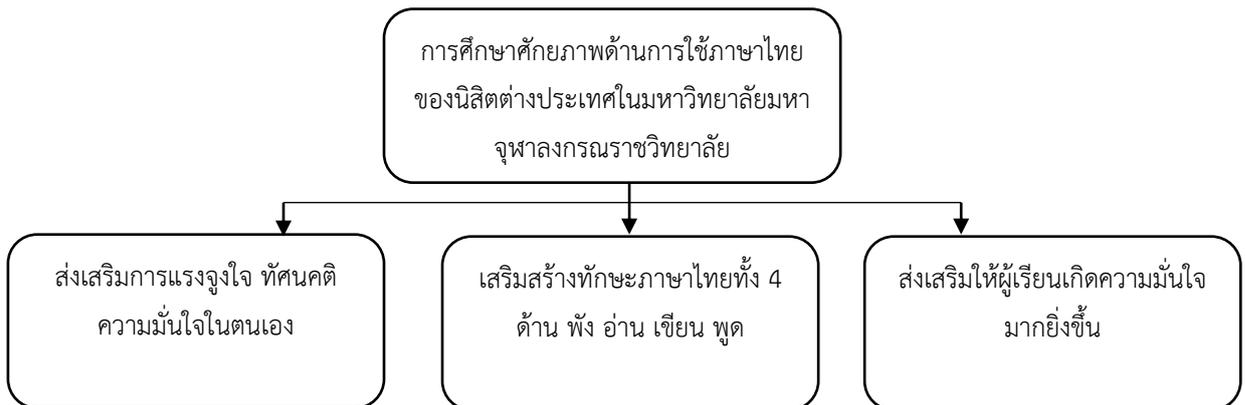
การวิจัยเรื่อง “การศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology) โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-dept Interview) แบบมีคำถาม (Guideline) ไว้ล่วงหน้า อันจะทำให้ทราบถึงการศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จำนวน

8 คน/รูป ด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง และใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกใช้การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเนื่องมาจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษามุ่งไปที่ การศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย การเก็บข้อมูลจึงมุ่งไปที่การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมาย

ผลการวิจัย

1) การศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

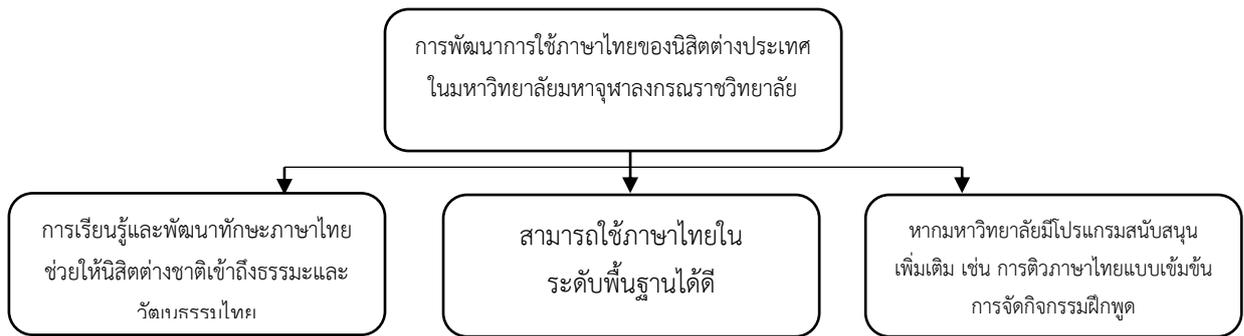
ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศมีทั้งด้านภายใน เช่น แรงจูงใจ ทักษะคติ ความมั่นใจในตนเอง และด้านภายนอก ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมทางภาษา วิธีการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาหลักสูตร และการสนับสนุนจากอาจารย์และสถาบันการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีพบว่านิสิตมีความสามารถในการฟังและพูดในชีวิตประจำวันในระดับหนึ่ง แต่ยังคงมีข้อจำกัดด้านการอ่านจับใจความเชิงวิชาการ และการเขียนอย่างเป็นทางการและเป็นระบบในบริบทภาษาไทยที่เป็นทางการ และพัฒนาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน อย่างสมดุล พร้อมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้น โดยสรุปเป็นแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 1 การศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

2) การพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการใช้ภาษาไทยทำให้เข้าใจภาษาไทยทำให้ผมเข้าถึงธรรมะและวัฒนธรรมไทยได้มากขึ้น สามารถฟังและพูดได้ดีพอสมควรในการใช้ชีวิตประจำวัน แต่มีปัญหาเมื่อต้องใช้ศัพท์เฉพาะหรือคำราชาศัพท์ในชั้นเรียน แต่ก็มีอุปสรรค คือ คำศัพท์เฉพาะทางศาสนาและศัพท์วิชาการ ความแตกต่างของโครงสร้างประโยคกับภาษาตนเอง และขาดโอกาสในการฝึกสนทนากับคนไทยนอกชั้นเรียน บางทีก็ต้องเรียนรู้เอง แต่ถ้าหากมหาวิทยาลัยมีโปรแกรมเสริม เช่น การติวภาษาไทยแบบเข้มข้น พาไปฝึกพูดกับชาวบ้าน หรือกิจกรรมร่วมกับนิสิตไทย จะช่วยได้มากขึ้น

ภาพที่ 2 การพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

3) การสร้างการรูปแบบด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาษาไทยมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนและการใช้ชีวิตในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมหาวิทยาลัยที่มีเนื้อหาทางศาสนาและวิชาการเป็นภาษาไทยเกือบทั้งหมด การเรียนต้องเรียนทุกวิชาเป็นภาษาไทย ถ้าไม่เข้าใจก็เรียนไม่ได้ ต้องท่องศัพท์มา หรือในเวลาที่ไม่เข้าใจหรือสื่อสารกับญาติโยม ต้องพูดไทยให้เข้าใจง่าย และชัดเจน และการใช้ภาษาไทยต้องแยกส่วน ระหว่างภาษาไทยที่พูดกับเพื่อน กับที่ต้องใช้ในหนังสือเรียน อยากให้มีให้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนต่างชาติ โดยเน้นกิจกรรมจริงและฝึกพูดเป็นหลัก

อภิปรายผล

1) การศึกษาค้นคว้าภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า การใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศมีทั้งด้านภายใน เช่น แรงจูงใจ ทักษะความมั่นใจในตนเอง และด้านภายนอก ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมทางภาษา วิธีการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาหลักสูตร และการสนับสนุนจากอาจารย์และสถาบันการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมักพบว่านิสิตมีความสามารถในการฟังและพูดในชีวิตประจำวันในระดับหนึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงศรี สรณสถาพร (2560) ได้วิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงของผู้เรียนชาวไทยในยุคประเทศไทย 4.0 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนชาวไทยในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ได้แก่ 1) กลยุทธ์การจำในด้านสร้างเชื่อมโยงในใจ การทบทวนอย่างดี การใช้กิริยาท่าทาง 2) กลยุทธ์ปริชาน เช่น การฝึกฝน (Practicing) และการวิเคราะห์และการให้เหตุผล (Analyzing and reasoning) 3) กลยุทธ์การชดเชย เช่น การเอาชนะอุปสรรค (Overcoming limitations) และ การเดา (Guessing intelligently)

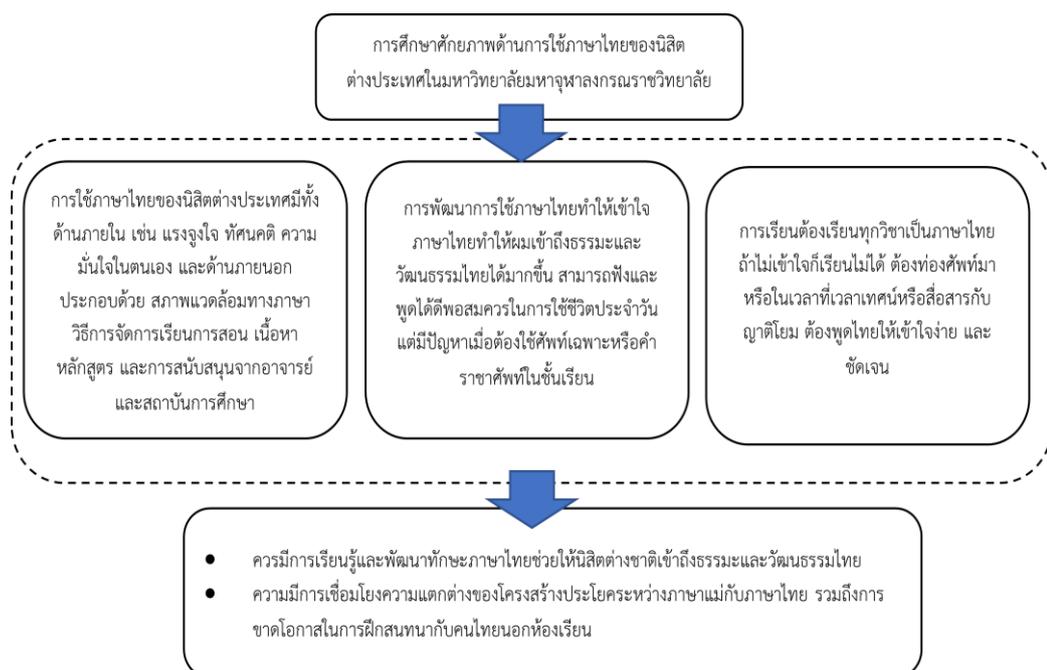
2) การพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า การพัฒนาการใช้ภาษาไทยทำให้เข้าใจภาษาไทยทำให้ผมเข้าถึงธรรมชาติและวัฒนธรรมไทยได้มากขึ้น สามารถฟังและพูดได้ดีพอสมควรในการใช้ชีวิตประจำวัน แต่มีปัญหาเมื่อต้องใช้ศัพท์เฉพาะหรือคำราชาศัพท์ในชั้นเรียน แต่ก็มีอุปสรรค คือ คำศัพท์เฉพาะทางศาสนาและศัพท์วิชาการ ความแตกต่างของโครงสร้างประโยคกับภาษาตนเอง และขาดโอกาสในการฝึกสนทนากับคนไทยนอกชั้นเรียน บางทีก็ต้องเรียนรู้เอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริระ สมนาม และคณะ (2553) ได้วิจัยเรื่อง ลักษณะการเรียนรู้และ

กลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษา ชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ สถาบันอุดมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่ใช้กลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ และกลวิธีเชิงวิภาพบ่อยมาก รองลงมาคือ ใช้กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน และกลวิธีทางสังคมบ่อย โดยใช้กลวิธีที่ใช้ความจำน้อย และใช้ กลวิธีที่ใช้อภิปัญญาน้อยมาก

3) การสร้างการรูปแบบด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า การใช้ภาษาไทยมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนและการใช้ชีวิตในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมหาวิทยาลัยที่มีเนื้อหาทางศาสนาและวิชาการเป็นภาษาไทยเกือบทั้งหมด การเรียนต้องเรียนทุกวิชาเป็นภาษาไทย ถ้าไม่เข้าใจก็เรียนไม่ได้ ต้องท่องศัพท์มา หรือในเวลาที่เราเวลาเทศน์หรือสื่อสารกับญาติโยม ต้องพูดไทยให้เข้าใจง่าย และชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิชา นิติสกุลวุฒิ (2557) ได้วิจัยเรื่อง การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้า ร่วมโครงการค่ายอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียนใช้กลยุทธ์ในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก กลยุทธ์ที่ใช้สูงที่สุด คือกลยุทธ์ทางอารมณ์ กลยุทธ์ที่ใช้ต่ำที่สุด คือ กลยุทธ์การจ ร 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ในการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ไทยและอาเซียน พบว่า 2.1) นักเรียนไทยใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์สูงที่สุดและใช้กลยุทธ์การจำน้อยที่สุด นักเรียนอาเซียนใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสูงที่สุดคือ กลยุทธ์ทางอารมณ์และใช้กลยุทธ์ การชดเชยน้อยที่สุด 2.2) นักเรียนไทยใช้กลยุทธ์ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่า นักเรียนอาเซียน 4 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์การจำกลยุทธ์ปริชาน กลยุทธ์การชดเชย กลยุทธ์อภิปริชาน ส่วนอีก 2 กลยุทธ์คือ กลยุทธ์ทางอารมณ์ และ กลยุทธ์ทางสังคม นักเรียนไทยใช้มากกว่านักเรียนอาเซียน

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับ “การศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศใน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” โดยผู้จัดทำได้จัดทำเป็นองค์ความรู้ใหม่ดังนี้

สรุปองค์ความรู้ใหม่จากงานวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับ การศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิต คือ แรงจูงใจ, ทักษะ, สภาพแวดล้อมทางการเรียน และการจัดกิจกรรมฝึกพูดกับชาวบ้านในท้องถิ่น หรือกิจกรรมแลกเปลี่ยนกับนิสิตไทย องค์ความรู้ใหม่เหล่านี้สามารถนำไปใช้ในการใช้ภาษาไทยให้มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยและการเผยแพร่ธรรมะ มีการพัฒนารูปแบบส่งเสริมการใช้ภาษาไทยที่เน้นการปฏิบัติจริงพัฒนารูปแบบส่งเสริมการใช้ภาษาไทยที่เน้นการปฏิบัติจริง แนวทางการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวพม่าและชาวต่างชาติกลุ่มอื่น ๆ ในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” ผู้วิจัยได้กำหนดข้อเสนอแนะไว้เพื่อเป็นประโยชน์ในงานวิจัยซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ข้อเสนอเชิงนโยบาย

ควรมีการนำเสนอแนวทางในนำเสนอรูปแบบเกี่ยวกับแนวการศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อให้เป็นประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ และสำหรับนิสิตชาวต่างชาติ ในการปูพื้นฐานในการศึกษาข้อมูลให้เป็นการศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พร้อมด้วยการนำเสนอจัดการทำหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนิสิตต่างชาติที่เน้นภาษาเพื่อการเรียนในสาขาพระพุทธศาสนา ควบคู่กับภาษาไทยในชีวิตประจำวัน เพื่อเสริมความเข้าใจทั้งเชิงวิชาการและวัฒนธรรม

2) ข้อเสนอเชิงปฏิบัติ

ควรมีการดำเนินการจัดกิจกรรมสำหรับจัดหลักสูตรเร่งรัดด้านคำศัพท์พื้นฐานและการสนทนาเบื้องต้นให้แก่นิสิตต่างชาติใหม่ ก่อนเริ่มเรียนวิชาหลัก ให้กับนิสิตชาวต่างชาติ โดยเน้นเป็นแนวทางในการปฏิบัติ โดยการรวมบทเรียน คลิปวิดีโอ แบบฝึกหัด และบทสนทนา จำแนกตามหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาและชีวิตประจำวันที่เหมาะสม ควบคู่กับการจับคู่นิสิตไทยกับนิสิตต่างชาติ เพื่อช่วยกันฝึกภาษาในชีวิตประจำวัน และช่วยปรับตัวด้านภาษาและวัฒนธรรม

3) ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ควรศึกษาลักษณะกลุ่มตัวแปรตามเดียวกัน เพื่อขยายขอบข่ายในพื้นที่การวิจัยให้กว้างออกไปหลายจังหวัด เพื่อให้ได้หลากหลายมุมมองในการศึกษาศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยของนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลายๆ ฝ่าย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลุ่มลึกหลากหลายมุมมอง รวมไปถึงการขยายขอบข่ายกลุ่มตัวแปรที่ศึกษา โดยเพิ่มปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อความสำเร็จต่อการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กันตยา เพิ่มผล (2541). *การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

กาญจนา คุณารักษ์ (2535). *หลักสูตรและการพัฒนา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

กิดานันท์ มลิทอง (2545). *เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์.

ทรงศรี สรณสถาพร (2560). “กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงของผู้เรียนชาวไทยในยุคประเทศไทย 4.0”. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*. 11 (26).

นิคม ทาแดง, กอบกุล ปราบประชา, และอำนาจ เดชชัยศรี (2546). *ชุดฝึกหัดอบรมครู, ประมวลสาระ เรื่อง เทคโนโลยี การศึกษาเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์.

ปณิชา นิติสกุลวุฒิ (2557). “การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการค่าย อาเซียน”. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*. 8(16).

วิไลพร ไชยโย (2559). “รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของผู้นำท้องถิ่นกับการบริหารจัดการภาครัฐแนว ใหม่”. *รายงานวิจัย*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

สิระ สมนาม และคณะ (2551). “ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาชาวจีนที่เรียน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ สถาบันอุดมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน”. *รายงาน การวิจัย*. มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น.

อนุศักดิ์ สมิตสันต. (2540). *การบริหารวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการบริการการศึกษา คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Bently, J.M. (2008). *Supporting International Student Adjustment*. USA: Central Michigan University.